

vestits de generals, y de generals que surtirán pel mon semblant noys!

De tant en tant correrà allò de que està á punt de armarse la grossa.

Los vells del siti de Girona, ab tota aquella formalitat dirán que en tot rebullici hi ha la má del inglés.

Se repetirán aquellas cosas de:

—¡Mare de Deu cóm passa 'l temps!

—¡Ay, Senyor, sembla que era ahir que va entrar Carnestoltes y demá passat fém cendra!

—Pero ¿qui se 'n pot avenir? ¡D' avuy en vuit tots Sants!

Tot aixó ja 'm sembla que ho sento dir, del mateix modo que ho estém sentin tota la vida.

Supósin que 's mori algun rey. ¿bé? L' any passat se 'n va morir un altre.

Suposin que hi hagi algun aiguat: ¿Que no 's recordan del diluvi?

Afigúrantse que hi hagi un gran incendi; no guanyará al de Moscou.

Y en tenint coneixement de que un ha quebrat de mala fé y de una fulana ha fugit del domicili conjugal, no diguin: tal dia farà un any; porque de totes aquestas, no un any sinó molts se 'n han còmplot.

Se predicará molt contra la corrupció y 'ls vicis, y molts cavallers condecorats ab grans creus, s' escandalizarán tot sovint de las vanitats mundanas.

Los richs esclamarán á cada punt:

—¡Ay ditxosos los jornalers que viuen ab poch, sens ambicions necessitats y passen la nit en un son.

Mes per aixó no s' alarmin: no hi haurá cap rich que llensi 'ls diners al mar y se 'n vagi á buscar feyna de manobra ó de fonger.

Los pobres pensarán que 'ls richs tenen tots los diners, tota la salut, y totes las satisfaccions que necesitan, y no tindrán ulls per veurer lo que ambicionan, y las feridas que duhen amagadas.

Es dir, que tots seguirém portant la llufa tot l' any sense adonárnosen y 'ns riu-

rém de las vellas que la portin visible una sola volta.

No tinguin por que en una sola taula se trobin reunits lo menjar seculent del rich y l' agrañit ventrell del pobre.

Ara y desde 'l comensament del mon, ahont hi hagi bons talls, hi faltará bona gana; ahont hi sobra la fám hi faltarán talladas.

Tots los que tinguin la posició ben assegurada, opinarán de bona fé que la organisió social no pot ser millor.

Y tots aquells que vagin estrets de butxaca y no vegin be 'ls medis d' estar prompte acomodats, jugarán á calsevol hora que aixó va mal, que la cosa no marxa y que un estat aixís no pot durar.

La opinió dels vells respecte al joves será la següent: «Son uns tabalots, no tocan pilota, los manca l' experiencia: pobres d' ells cuan nosaltres faltém d' aquest mon»

Los joves dirán que 'l vells se pensan que tot hauria d' anar com lo temps del barret de gresol: que 'ls manca entusiasme, que son egoistas y que estariám frescos si tot ho haguessen de guiar ells.

No siguém mes pesats, porque al cap y al fi no surtiríam may de la mateixa tonada y aixó ja sembla la cansó enfadosa.

Resumint:

Any nou, son dotze mesos de cosas vellas, iguals, idénticas á las que ja han succehit.

Sobre aixó podem ferhi posta.

Jo per no quedarme aquesta vegada sense probas de lo que he dit, m' espero fins al any que vé, encara que solsament sia pera preguntarlos:

—¿Es cert ó no lo que jo 'ls deya?

ROBERT ROBERT.

## ¡SOMETENT!

Llamp de Déu, ja la campana  
dont lo toch de sometent,  
xichs y grans empunyém l' eyna  
y á dar la mort al francés!